

Deze vertaling van de verschillende registers werd nader geordend en tot één register samengesteld in den vorm, waarin het zich nog in het stedelijk Archief bevindt.

Met het laatste schijnen nog drie maanden gemoeid geweest te zijn, althans eerst den 5^{en} Mei 1812 konden de destijds fungeerende Parnassijns Mozes Symons, President, en I. S. de Vries met hunne handteekening bekrachtigen de verklaring, „dat dit Copy-translaat der registers door de Besnijders der Israeliten te Rotterdam van den Jare 1737 tot ultimo 1811 gehouden, conform het origineel is, word hiermede door Parnassins en Assessoren der Israelitische Gemeente alhier gecertificeerd.”

Door het samenstellen van dit register zagen de joden van Rotterdam zich een beproefd onschadelijk middel tot het ontduiken van de wet op de conscriptie ontnomen; tegen wil en dank moesten nu ook zij deelnemen aan de krijgstochten van den grooten Keizer. Dat zij echter, als het geval er eenmaal toe lei, ook hun plicht wisten te doen, blijkt wel uit den brief van den Maire van Rotterdam aan Montalivet, Minister van Binnenlandsche Zaken, van 27 Mei 1812, waarin hij schrijft: „Les juifs, atteints par la conscription, ont rempli avec empressement leurs obligations”.

